

RÅDETS AFGØRELSE (FUSP) 2015/740

af 7. maj 2015

om restriktive foranstaltninger i lyset af situationen i Sydsudan og om ophævelse af afgørelse 2014/449/FUSP

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 29, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 10. juli 2014 vedtog Rådet afgørelse 2014/449/FUSP ⁽¹⁾ på baggrund af sine fortsatte alvorlige bekymringer over situationen i Sydsudan.
- (2) Den 3. marts 2015 vedtog De Forenede Nationers Sikkerhedsråd resolution (UNSCR) 2206 (2015) på baggrund af sin alvorlige bekymring og uro over konflikten mellem Republikken Sydsudans regering og oppositionsstyrker siden december 2013, sin bekymring over de deraf følgende store menneskelige lidelser og sin kraftige fordømmelse af tidligere og nuværende menneskerettighedskrænkelser, overgreb og overtrædelser af den humanitære folkeret samt over den omfattende fordrivelse af personer og den stadig værre humanitære krise. Sikkerhedsrådet understregede, at alle parter i konflikten bærer ansvaret for, befolkningen i Sydsudan lider. Det fastslog endvidere, at situationen i Sydsudan fortsat udgør en trussel mod den internationale fred og sikkerheden i regionen.
- (3) Punkt 9 og 12 i UNSCR 2206 (2015) indeholder bestemmelser om restriktive foranstaltninger i form af rejserestriktioner og indfrysning af aktiver, som kan anvendes over for personer og enheder, der er opført på listen af den komité under Sikkerhedsrådet, der er nedsat i henhold til punkt 16 i UNSCR 2206 (2015) (»komitéen«). Punkt 6, 7 og 8 i UNSCR 2206 (2015) fastsætter også kriterier for opførelse på listen af personer og enheder, som skal være omfattet af de restriktive foranstaltninger, der er fastsat i punkt 9 og 12 i nævnte resolution.
- (4) Af klarhedshensyn bør de restriktive foranstaltninger, der blev indført ved afgørelse 2014/449/FUSP, og de restriktive foranstaltninger, der er fastsat i UNSCR 2206 (2015), integreres i én enkelt retsakt.
- (5) Afgørelse 2014/449/FUSP bør derfor ophæves.
- (6) Der er behov for yderligere handling fra Unionens side for at iværksætte visse foranstaltninger —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Salg, levering, overførsel eller eksport af våben og af alle typer dertil knyttet materiel, herunder våben og ammunition, militærkøretøjer og -udstyr, paramilitært udstyr samt reservedele til førnævnte, fra statsborgere i medlemsstaterne eller fra medlemsstaternes områder eller ved anvendelse af skibe eller luftfartøjer, der fører deres flag, til Sydsudan forbydes, uanset om udstyret hidrører fra medlemsstaternes områder eller ej.
2. Det er også forbudt:
  - a) direkte eller indirekte at yde teknisk bistand, mæglervirksomhed eller andre tjenester i forbindelse med de varer, der er nævnt i stk. 1, eller i forbindelse med levering, fremstilling, vedligeholdelse og anvendelse af sådanne varer til fysiske eller juridiske personer, enheder eller organisationer i Sydsudan eller til anvendelse der
  - b) direkte eller indirekte at levere finansieringsmidler eller finansiel bistand i forbindelse med de varer, der er nævnt i stk. 1, herunder navnlig gavebistand, lån og eksportkreditforsikring, samt forsikring eller genforsikring i forbindelse med salg, levering, overførsel eller eksport af sådanne varer, eller ydelse af beslægtet teknisk bistand, mæglervirksomhed eller andre tjenester til fysiske eller juridiske personer, enheder eller organisationer i Sydsudan eller til anvendelse der
  - c) bevidst og forsætligt at deltage i aktiviteter, hvis formål eller virkning er at omgå foranstaltningerne i litra a) eller b).

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2014/449/FUSP af 10. juli 2014 om restriktive foranstaltninger i lyset af situationen i Sydsudan (EUT L 203 af 11.7.2014, s. 100).

Artikel 2

1. Artikel 1 finder ikke anvendelse på:
  - a) salg, levering, overførsel eller eksport af ikke dødbringende militærudstyr, som udelukkende er bestemt til humanitær brug, menneskerettighedsovervågning eller beskyttelsesbrug eller til brug for FN's, Den Afrikanske Unions (AU's), EU's eller Den Mellemsstatslige Organisation for Udviklings (IGAD's) institutionsopbygningsprogrammer, eller af materiel, der er bestemt for EU's, FN's og AU's krisestyringsoperationer
  - b) salg, levering, overførsel eller eksport af ikkekammæssige køretøjer, der er fremstillet eller udstyret med materialer til ballistisk beskyttelse, og som udelukkende er bestemt til beskyttelsesbrug i Sydsudan af EU eller dens medlemsstaters personale eller af FN's, AU's eller IGAD's personale
  - c) ydelse af teknisk bistand, mæglervirksomhed og andre tjenester i forbindelse med udstyret eller programmerne og operationerne omhandlet i litra a)
  - d) levering af finansiering eller finansiel bistand i forbindelse med udstyret eller programmerne og operationerne omhandlet i litra a)
  - e) salg, levering, overførsel eller eksport af minerydningsudstyr og -materiel til brug ved minerydningsaktioner
  - f) salg, levering, overførsel eller udførelse af ikke dødbringende militærudstyr, som udelukkende er bestemt til støtte til reformprocessen i sikkerhedssektoren i Sydsudan, samt levering af finansieringsmidler, finansiel bistand eller teknisk bistand i tilknytning til sådant udstyr,

forudsat at sådanne leverancer på forhånd er godkendt af den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat.

2. Artikel 1 finder endvidere ikke anvendelse på beskyttelsesbeklædning, herunder skudsikre veste og militærhelme, der midlertidigt udføres til Sydsudan af personale fra EU eller dens medlemsstater, af FN's eller IGAD's personale eller af repræsentanter for medierne, humanitært hjælpepersonale, ulandsfrivillige og tilknyttet personale, og som udelukkende er til disses personlige brug.

3. Medlemsstaterne tager stilling til leveringer i henhold til denne artikel i hvert enkelt tilfælde under fuld hensyntagen til kriterierne i Rådets fælles holdning 2008/944/FUSP ⁽¹⁾. Medlemsstaterne kræver tilstrækkelige garantier mod misbrug af godkendelser, der er givet i henhold til denne artikel, og træffer om nødvendigt foranstaltninger med henblik på tilbageførsel af udstyret.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at hindre indrejse i eller transit gennem deres område for de personer:
  - a) som er opført på listen af Sikkerhedsrådet eller komitéen i henhold til punkt 6, 7, 8 og 9 i UNSCR 2206 (2015), jf. bilag I til denne afgørelse
  - b) som ikke er omfattet af litra a), men som hindrer den politiske proces i Sydsudan, herunder gennem voldshandlinger eller brud på våbenhvileaftaler, og personer, der er ansvarlige for alvorlige krænkelse af menneskerettighederne i Sydsudan, og personer med tilknytning til dem, jf. bilag II.
2. Stk. 1 forpligter ikke en medlemsstat til at nægte sine egne statsborgere indrejse på sit område.

Artikel 4

1. Denne artikel finder anvendelse på de personer, der er opført på listen i bilag I.
2. Artikel 3, stk. 1, finder ikke anvendelse, når:
  - a) rejsen er berettiget af humanitære hensyn, herunder religiøs forpligtelse, som fastlagt af komitéen fra sag til sag
  - b) indrejse eller transit er nødvendig for gennemførelsen af en retslig procedure
  - c) rejsen skal fremme målet om fred og national forsoning i Sydsudan og stabiliteten i regionen som fastlagt af komitéen fra sag til sag.

⁽¹⁾ Rådets fælles holdning 2008/944/FUSP af 8. december 2008 om fælles regler for kontrol med eksport af militærteknologi og -udstyr (EUT L 335 af 13.12.2008, s. 99.)

Artikel 5

1. Denne artikel finder anvendelse på de personer, der er opført på listen i bilag II.
2. Artikel 3, stk. 1, gælder med forbehold af tilfælde, hvor en medlemsstat er bundet af en folkeretlig forpligtelse, dvs.:
  - a) som værtsland for en international mellemstatslig organisation
  - b) som værtsland for en international konference, som er indkaldt af FN eller afholdes i FN's regi
  - c) i henhold til en multilateral aftale, hvorved der tilkendes privilegier og immuniteter, eller
  - d) i henhold til Lateranforliget fra 1929 mellem Pavestolen (Vatikanstaten) og Italien.
3. Stk. 2 skal anses for ligeledes at finde anvendelse i tilfælde, hvor en medlemsstat er værtsland for Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE).
4. Rådet underrettes behørigt, hver gang en medlemsstat indrømmer en fritagelse i henhold til stk. 2 eller 3.
5. Medlemsstaterne kan indrømme fritagelser fra foranstaltningerne i henhold til artikel 3, stk. 1, hvis rejsen er berettiget af tvingende humanitære hensyn eller af hensyn til muligheden for at kunne deltage i mellemstatslige møder og møder, som EU tager initiativ til eller er vært for, eller møder, som en medlemsstat, der varetager formandskabet for OSCE, er vært for, hvor der føres en politisk dialog, som direkte fremmer de restriktive foranstaltningers politiske mål, herunder demokratiet, menneskerettighederne og retsstatsprincippet i Sydsudan.
6. En medlemsstat, der ønsker at indrømme fritagelser, jf. stk. 5, giver Rådet skriftlig meddelelse herom. Fritagelsen anses for at være indrømmet, medmindre et eller flere af rådsmedlemmerne gør skriftlig indsigelse inden to arbejdsdage efter at have modtaget meddelelsen om den foreslåede fritagelse. Hvis et eller flere af rådsmedlemmerne gør indsigelse, kan Rådet med kvalificeret flertal beslutte at indrømme den foreslåede fritagelse.
7. I tilfælde hvor en medlemsstat i medfør af stk. 2, 3, 5 og 6 giver tilladelse til indrejse i eller transit gennem sit område for de personer, der er opført på listen i bilag II, begrænses tilladelsen nøje til det formål, til hvilket den er udstedt, og til de direkte berørte personer.

Artikel 6

1. Alle pengemidler og økonomiske ressourcer, der direkte eller indirekte tilhører, ejes, besiddes eller kontrolleres af:
  - a) personer og enheder, som er opført på listen af Sikkerhedsrådet eller komitéen i henhold til punkt 6, 7, 8 og 12 i UNSCR 2206 (2015), jf. bilag I til denne afgørelse
  - b) personer, som hindrer den politiske proces i Sydsudan, herunder gennem voldshandlinger eller brud på våbenhvileaftaler, og personer, der er ansvarlige for alvorlige krænkelse af menneskerettighederne i Sydsudan, og fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer med tilknytning til dem, jf. bilag IIindefrys.
2. Ingen pengemidler eller økonomiske ressourcer må direkte eller indirekte stilles til rådighed for eller være til fordel for sådanne fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der er opført på listen i bilag I eller II.

Artikel 7

1. Denne artikel finder anvendelse på de personer og enheder, der er opført på listen i bilag I.

2. En medlemsstats kompetente myndighed kan på sådanne vilkår, som den skønner hensigtsmæssige, give tilladelse til frigivelse af visse indefrosne pengemidler eller økonomiske ressourcer eller til, at visse pengemidler eller økonomiske ressourcer stilles til rådighed, efter at have fastslået at de pågældende pengemidler eller økonomiske ressourcer:

- a) er nødvendige til at afholde basale udgifter, herunder betaling af fødevarer, husleje eller renter og afdrag på bolig, medicin og lægebehandling, skat, forsikringspræmier og offentlige forbrugsafgifter
- b) udelukkende er til betaling af rimelige honorarer og godtgørelse af udgifter i forbindelse med juridisk bistand
- c) er til betaling af afgifter eller gebyrer for rutinemæssig opbevaring eller forvaltning af indefrosne pengemidler og økonomiske ressourcer.

Den pågældende medlemsstat meddeler på forhånd komitéen, at den har til hensigt, hvor det er relevant, at give tilladelse til frigivelse af visse indefrosne pengemidler eller økonomiske ressourcer. Tilladelser kan gives, medmindre komitéen træffer en negativ afgørelse inden fem arbejdsdage efter en sådan meddelelse.

3. En medlemsstats kompetente myndighed kan på sådanne vilkår, som den skønner hensigtsmæssige, give tilladelse til frigivelse af visse indefrosne pengemidler eller økonomiske ressourcer eller til, at visse pengemidler eller økonomiske ressourcer stilles til rådighed, efter at have fastslået at de pågældende pengemidler eller økonomiske ressourcer er nødvendige til afholdelse af ekstraordinære udgifter, forudsat at den pågældende medlemsstat har underrettet komitéen herom, og at dette er blevet godkendt af komitéen.

4. Uanset artikel 6, stk. 1, kan en medlemsstats kompetente myndigheder også give tilladelse til frigivelse af visse indefrosne pengemidler eller økonomiske ressourcer, såfremt den pågældende medlemsstat har fastslået, at pengemidlerne eller de økonomiske ressourcer er omfattet af en retslig, administrativ eller voldgiftsmæssig afgørelse om tilbageholdelsesret eller en dom, og at pengemidlerne eller de økonomiske ressourcer udelukkende skal anvendes til at opfylde afgørelsen om tilbageholdelsesret eller dommen, forudsat at afgørelsen om tilbageholdelsesret er registreret eller dommen er afsagt før datoen for vedtagelsen af FN's Sikkerhedsråds resolution 2206 (2015), dvs. den 3. marts 2015, at den ikke er til fordel for en fysisk eller juridisk person, en enhed eller et organ, der er opført på listen i bilag I eller II, og at den pågældende medlemsstat har meddelt den til komitéen.

5. Artikel 6, stk. 1, gælder ikke beløb, der tilføres indefrosne konti i form af:

- a) renter og andre former for afkast fra disse konti
- b) forfaldne betalinger i henhold til kontrakter, aftaler eller forpligtelser, som er indgået eller opstået forud for den dato, hvor disse konti blev omfattet af foranstaltningerne i artikel 6

forudsat at sådanne renter, andre afkast og betalinger forbliver omfattet af de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 6, stk. 1.

6. Artikel 6 er ikke til hinder for, at en fysisk eller juridisk person, en enhed eller et organ, der er opført på listen i bilag I, foretager en betaling i henhold til en kontrakt, der er indgået før den dato, hvor den pågældende fysiske eller juridiske person, enheden eller organet blev opført på listen, forudsat at den pågældende medlemsstat har fastslået, at betalingen ikke, hverken direkte eller indirekte, modtages af en fysisk eller juridisk person, en enhed eller et organ, som er opført på listen i bilag I eller II, og efter at den pågældende medlemsstat har underrettet komitéen om, at den agter at foretage eller modtage sådanne betalinger eller i givet fald give tilladelse til, at pengemidler, andre finansielle aktiver eller økonomiske ressourcer frigives med henblik herpå, 10 arbejdsdage før en sådan tilladelse.

Artikel 8

1. Denne artikel finder anvendelse på de personer og enheder, der er opført på listen i bilag II.

2. En medlemsstats kompetente myndighed kan på sådanne vilkår, som den skønner hensigtsmæssige, give tilladelse til frigivelse af visse indefrosne pengemidler eller økonomiske ressourcer eller til, at visse pengemidler eller økonomiske ressourcer stilles til rådighed, efter at have fastslået at de pågældende pengemidler eller økonomiske ressourcer:

- a) er nødvendige til at dække basale behov hos de personer, der er opført på listen i bilag II, og de familiemedlemmer, som disse har forsørgerpligt over for, herunder betaling af fødevarer, husleje eller renter og afdrag på bolig, medicin og lægebehandling, skat, forsikringspræmier og offentlige forbrugsafgifter
- b) er bestemt udelukkende til betaling af rimelige honorarer og godtgørelse af udgifter i forbindelse med juridisk bistand

- c) er bestemt udelukkende til betaling af afgifter eller gebyrer for rutinemæssig opbevaring eller forvaltning af indefrosne pengemidler eller økonomiske ressourcer
- d) er nødvendige til afholdelse af ekstraordinære udgifter, såfremt den kompetente myndighed mindst to uger før meddelelsen af tilladelsen har meddelt de kompetente myndigheder i de andre medlemsstater og Kommissionen, hvorfor den skønner, at der bør gives særlig tilladelse.

De berørte medlemsstater underretter de øvrige medlemsstater og Kommissionen om tilladelser, der måtte være meddelt i medfør af dette stykke.

3. Uanset artikel 6, stk. 1, kan en medlemsstats kompetente myndigheder give tilladelse til frigivelse af visse indefrosne pengemidler eller økonomiske ressourcer, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) pengemidlerne eller de økonomiske ressourcer er omfattet af en voldgiftsmæssig afgørelse, der er truffet inden den dato, hvor den fysiske eller juridiske person, enheden eller organet, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, blev opført på listen i bilag II, eller af en retslig eller administrativ afgørelse, der er truffet i Unionen eller en retslig afgørelse, der kan fuldbyrdes i den pågældende medlemsstat, forud for eller efter den dato
- b) pengemidlerne eller de økonomiske ressourcer skal udelukkende anvendes til at opfylde fordringer, der er sikret ved en sådan afgørelse eller er anerkendt som gyldige ved en sådan afgørelse, inden for de grænser, som er fastsat ved gældende lovgivning og administrative bestemmelser om sådanne fordringshaveres rettigheder
- c) afgørelsen er ikke til fordel for en fysisk eller juridisk person, en enhed eller et organ, der er opført på listen i bilag I eller II, og
- d) anerkendelsen af afgørelsen er ikke i strid med de almindelige retsprincipper i den pågældende medlemsstat.

Den berørte medlemsstat underretter de øvrige medlemsstater og Kommissionen om tilladelser, der måtte være meddelt i medfør af dette stykke.

4. Artikel 6, stk. 1, er ikke til hinder for, at en fysisk eller juridisk person, en enhed eller et organ, der er opført på listen, foretager en betaling i henhold til en kontrakt, der er indgået, før en sådan fysisk eller juridisk person, en sådan enhed eller et sådant organ blev opført på listen i bilag II, såfremt den pågældende medlemsstat har fastslået, at betalingen ikke, hverken direkte eller indirekte, modtages af en fysisk eller juridisk person, en enhed eller et organ, der er opført på listen i bilag I eller II.

5. Artikel 6, stk. 2, gælder ikke beløb, der tilføres indefrosne konti i form af:

- a) renter og andre former for afkast fra disse konti
- b) forfaldne betalinger i henhold til kontrakter, aftaler eller forpligtelser, som er indgået eller opstået forud for den dato, hvor disse konti blev omfattet af foranstaltningerne i artikel 6, eller
- c) forfaldne betalinger i henhold til retslige, administrative eller voldgiftsmæssige afgørelser, der er truffet i Unionen, eller som kan fuldbyrdes i den pågældende medlemsstat,

forudsat at sådanne renter, andre afkast og betalinger forbliver omfattet af de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 6, stk. 1.

Artikel 9

1. Når Sikkerhedsrådet eller komitéen opfører en person eller enhed på listen, medtager Rådet den pågældende person eller enhed på listen i bilag I.

2. Rådet træffer efter forslag fra en medlemsstat eller Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik afgørelse om oprettelse og ændring af listen i bilag II.

3. Rådet underretter den pågældende fysiske eller juridiske person, den pågældende enhed eller det pågældende organ om sine afgørelser omhandlet i stk. 1 og 2, herunder om begrundelsen for opførelsen på listen, enten direkte, hvis adressen er kendt, eller ved offentliggørelse af en bekendtgørelse, og giver en sådan fysisk eller juridisk person, en sådan enhed eller et sådant organ mulighed for at fremsætte bemærkninger.

4. Når der fremsættes bemærkninger eller forelægges væsentlig ny dokumentation, tager Rådet sine afgørelser op til fornyet overvejelse og underretter den pågældende fysiske eller juridiske person, den pågældende enhed eller det pågældende organ herom.

Artikel 10

1. Bilag I og II skal indeholde de begrundelser for at opføre personer og enheder omhandlet i artikel 3, stk. 1, og artikel 6, stk. 1, på listen, som er meddelt af Sikkerhedsrådet eller af komitéen med hensyn til bilag I og af Rådet med hensyn til bilag II.

2. Bilag I og II skal også indeholde de tilgængelige oplysninger, som er nødvendige for at identificere de pågældende personer og enheder, og som er meddelt af Sikkerhedsrådet eller af komitéen med hensyn til bilag I og af Rådet med hensyn til bilag II. For så vidt angår personer kan sådanne oplysninger omfatte navne med tilhørende aliaser, fødselsdato og fødested, nationalitet, pas- og identitetskortnumre, køn, adresse, hvis denne er kendt, og funktion eller erhverv. For så vidt angår juridiske personer, enheder eller organer kan sådanne oplysninger omfatte navne, registreringssted og -dato, registreringsnummer og forretningssted. Bilag I og II skal også omfatte datoen for opførelsen på listen.

Artikel 11

For at give foranstaltningerne i denne afgørelse størst mulig virkning tilskynder Unionen tredjelande til at vedtage restriktive foranstaltninger svarende til dem, der er indeholdt i denne afgørelse.

Artikel 12

1. Denne afgørelse tages løbende op til fornyet overvejelse. Den forlænges eller ændres om nødvendigt, hvis Rådet skønner, at målene i den ikke er nået, og på baggrund af Sikkerhedsrådets relevante afgørelser.

2. De foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra b), og artikel 6, stk. 1, litra b), tages op til fornyet overvejelse regelmæssigt og mindst hver 12. måned. De ophører med at finde anvendelse på de berørte personer og enheder, hvis Rådet efter proceduren i artikel 9 fastslår, at betingelserne for deres anvendelse ikke længere er opfyldt.

Artikel 13

Afgørelse 2014/449/FUSP ophæves.

Artikel 14

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. maj 2015.

På Rådets vegne
E. RINKĒVIČS
Formand

BILAG I

Liste over de i artikel 3, stk. 1, litra a), og artikel 6, stk. 1, litra a), nævnte personer og enheder

BILAG II

Liste over de i artikel 3, stk. 1, litra b), og artikel 6, stk. 1, litra b), nævnte personer og enheder

	Navn	Identificerende oplysninger	Begrundelse	Dato for opførelse
1.	Santino Deng (alias: (Santino Deng Wol)	Øverstbefalende for den tredje infanteridivision i det sudanesiske folks befrielseshær (SPLA)	Santino Deng er øverstbefalende for den tredje infanteridivision i det sudanesiske folks befrielseshær, som deltog i genindtagelsen af Bentiu i maj 2014. Santino Deng er dermed ansvarlig for at overtræde aftalen af 23. januar om indstilling af fjendtlighederne.	11.7.2014
2.	Peter Gadet (alias: Peter Gatdet Yaka; Peter Cadet; Peter Gadet Yak; Peter Gadet Yaak; Peter Gatdet Yaak; Peter Gatdet; Peter Gatdeet Yaka)	Leder af den regeringsfjendtlige Nuermilits. Fødested: delstaten Unity, regionen Mayom	Peter Gadet er leder af den regeringsfjendtlige Nuermilits, der gennemførte et angreb på Bentiu den 15.-17. april 2014 i modstrid med aftalen af 23. januar om indstilling af fjendtlighederne. Angrebet medførte, at mere end 200 civile mistede livet. Peter Gadet er dermed ansvarlig for at give næring til voldsbølgen, hvorved han har hindret den politiske proces i Sydsudan, og for alvorlige krænkelse af menneskerettighederne.	11.7.2014